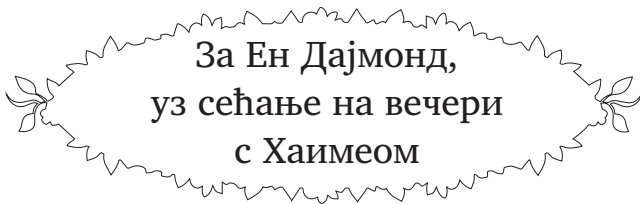

A sunburst background with rays emanating from the top center, creating a bright, glowing effect.

Чудесни

ЖИВОТИЊСКИ
Другари

Посебно хвала Валери Вајлдинг

Наслов оригинала

Daisy Meadows
Ellie Featherbill All Alone

Text copyright © Working Partners Ltd 2014
Illustrations copyright © Orchard Books 2014

First published in 2014 by Orchard Books

Translation copyright © 2016 за српско издање, ЛАГУНА

Ема Перокљунић са свим сама

Дејзи Медоуз

Превела
Александра Чабраја

■ Laguna ■

Блистава кућа

Дивља ружа

Златанина пећина

Сунчана
пољана

Кафе Печуркас

Печуркина
чистина

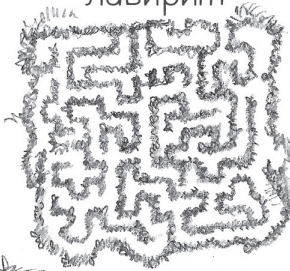

Библиотека
госпође
Бушидрвић

Дрво
другарства

Лавиринт

Сребрно врело

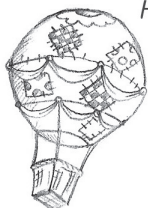

Густиш
љутића

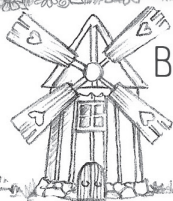

Светионик

МАПА ДРУГАРСКЕ ШУМЕ

Асов
авио-превоз

Ветрењача

Проналазачка
радионица
госпоина Мудроперића

Кућа
Мрљокуцића

Дрво обиља

Пенушави водопади

Бродић
Перокљунића

Воденица

Улаз у
пећине

Мочвара

Грозанин
торањ

Умеш ли да чуваш тајну?

Знала сам да умеш!

Испричаћу ти причу о чудесној шуми.

Пођи одмах са мном до старога храста.

У његовом стаблу крију се тајна врата!

Доживећемо пустоловине ко̂ из бајке старе,

и упознати чудесне животињске другаре!

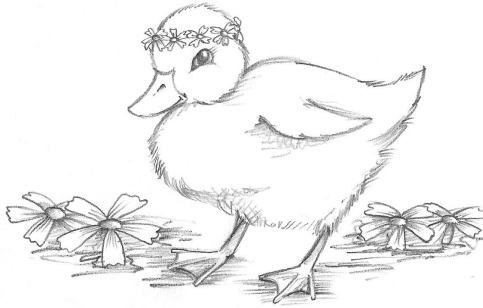
Воли ше

Маца Злашана

Садржај

ПРВО ПОГЛАВЉЕ: Другари из шуме	9
ДРУГО ПОГЛАВЉЕ: Корњачићи спасиоци	25
ТРЕЋЕ ПОГЛАВЉЕ: Богити на бродићу	39
ЧЕТВРТО ПОГЛАВЉЕ: Силвија и њене сестре	51
ПЕТО ПОГЛАВЉЕ: Путовање до острва	59
ШЕСТО ПОГЛАВЉЕ: „Кидај! Руши!“	71
СЕДМО ПОГЛАВЉЕ: Потера	81
ОСМО ПОГЛАВЉЕ: Руже и колачићи!	97

ПРВО ПОГЛАВЉЕ

Другари из шуме

„Ква! Ква!“

„Тата“, довикну Љиља Душић,
„пачићи су гладни!“

„Дај им мало зрневља да се забаве“, одврати њен тата, спремајући сто на коме је лечио болесне животиње. „Одмах ћу погледати шта је с њима.“

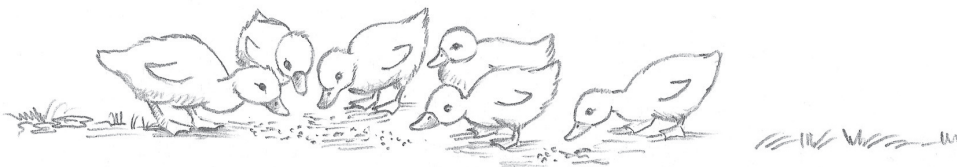

Љиљина најбоља другарица Јеца извади из вреће шаку зрневља.

„Волим да помажем твојим родитељима“, рече она Љиљи. „Тако ми је драго што смо најбоље другарице.“

Љиља се насмеши својој другарици Јеци. Њени родитељи водили су болницу за животиње „Пружена шапа“ у преуређеној шупи иза њихове куће у селу Бистрица. Обе девојчице радо су помагале у болници или храниле животиње у дворишту.

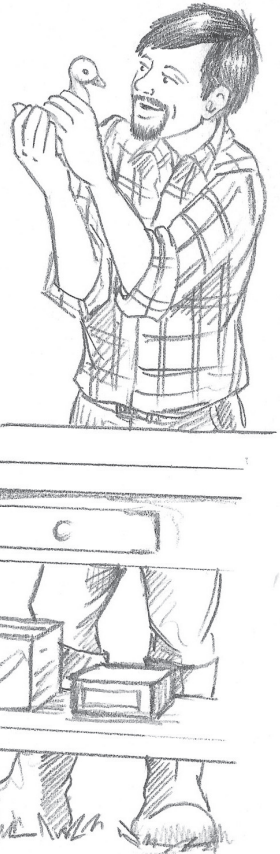

Ускоро су пачићи позобали све зрневље.

„Дођите, прождрљивци“, рече господин Душић, дижући их на свој сто.

„Шта ће сада бити с њима?“, упита Јеца.

„Ако тата каже да су добро, вратићемо их тамо где смо их и пронашли, код потока Бистрица“, објасни

јој Љиља. „Сирочићи су остали без мајке. Били су сасвим сами и изгладнели.“

„Перје – добро. Ноге и кљун – добро. Тежина – одлична“, рече господин Душић, убацујући паче у кутију. „Следећи?“

Љиља му пажљиво додаде следеће паче, док је Јеца већ узела треће у наручје.

„Перје им је тако меко“, рече Јеца, привијајући паче уз свој џемпер. „Хоће ли моћи сами да пронађу храну?“

„Наравно!“, рече Љиља. „У последњих неколико дана живели су у

нашем језерцету и јели траву, црве, пужеве, пили жабокречину...“

„Бљак!“, узвикну Јеца. Нападно је задрхтала, при чему су јој се плави увојци зањихали.

Господин Душић се насмеја. „Можда је то теби ’бљак’“, рече он, „али паткама није!“ Спустио је и последње паче у кутију. „Спремни су за покрет!“

„Можемо ли да их пустимо?“, упита Љиља.

„Молим вас?“, молила је Јеца.

„Наравно“, рече господин Душић. Спустио је кутију у Јецине руке. „Ти их носи а Љиља ће ти показати где смо тачно нашли малишане. Лепо се забавите!“

Кренуле су ка потоку Бистрица.
Јеца је ишла врло опрезно, пажљиво
држећи кутију. Чуле су пачиће како
чепркају по њој.

„Тата не мора да
брине хоћемо ли
се добро заба-
вити“, рекла је
Љиља смешећи
се. „Нарочито
када је ту Зла-
тана!“

Маца
Злата-
на дошла
је из Дру-

гарске шуме, чудесног света у коме живе животиње које говоре. Већ је два пута водила Љиљу и Јецу у невестоватне пустиловине. Љиља и Јеца су јој оба пута помогле да спречи злу вештицу Грозану да отера животиње из шуме.

„Надам се да ћемо ускоро срести Златану“, рече Јеца.

Љиља климну главом. „Рекла је да ће нас пронаћи ако Грозана опет буде нешто закувала.“

Девојчице благо спустише пачиће на воду у близини камења преко којег се поток могао прећи.

„Изгледају срећни!“, рече Јеца.

Пачићи су запливали, умачући кљунове у воду, али су се и даље држали заједно. Постепено су се осоколили, те се један попе на обалу да кљуцка траву.

Кад је Љиља устала да очисти одећу, крај ноге је осетила нешто меко. Спустила је поглед, очекујући да види паче, али је уместо тога угледала прелепу мачку златастог крзна и очију зелених попут свеже салате.

„Златана!“, узвикну она одушевљено. „Вратила се!“

Мачка је прела док су је девојчице миловале. Трљала им се о ноге а затим замјаукала и потрчала ка каме-

